

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

5. 'Οδός Πατησίων ἀριθ. 5.

Δι' συνδρομὰς ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
ρος εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
τονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΕΙΟΝ, κατὰ τὸν Φραγκίσκον Κοππέ. —
ΛΕΩΝ ΛΕΩΝΗΣ, μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, (συνέχ.), μετάφρ. Ι. Ι.
Σκυλίση. — ΟΛΙΒΙΕΡΟΣ Ο ΝΟΘΟΣ, (μετὰ εἰκόνας, συνέχ.), μυθιστ.
ERNEST DUBREUIL, μετάφρ. Σ. Τ.—Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστ.
Α. Δουμά, (συνέχ.), μετάφρ. Δηλ.—ΛΕΥΚΗ ΛΟΡΖΥ, (τέλος).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτὶα :

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

ΤΟ
ΧΡΥΣΟΥΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΕΙΟΝ

Ὅτε ὁ Λουκιανὸς Δὲ Χέμ ἀπώλεσε καὶ
τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἑκατοντάφραγκον
γραμμάτιον, ἠγέρθη τῆς τραπέζης τοῦ
παιγνιδίου, ἐφ' ἧς πρὸ μικροῦ εἶχεν ἀπο-
λέσει τὰ λείψανα τῆς μικρᾶς αὐτοῦ περι-
ουσίας, ἣν εἶχε συλλέξει ὁ πατήρ του δι'
ἐντίμου ἐργασίας, κατελήφθη ὑπὸ σκοτο-
δίνης καὶ ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἐπιπτε κατὰ γῆς.

Τὴν κεφαλὴν ἔχων τεταραγμένην καὶ
τοὺς ποδὰς κλονομένους, ἐκάθησεν ἐπὶ τι-
νὸς ἐκ βύρσης μεγάλου θρονίου, εὐρισκο-
μένου περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ παιγνιδίου.
Παρατήρησεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς συγκεχυ-
μένως τὸ χαρτοπαίγιον ἐκεῖνο, χάριν τοῦ
ὁποίου εἶχε κατατρίψει τὰ ὠραιότερα τῆς
νεότητός του ἔτη, ἀνεγνώρισε τοὺς ὁμοίους
αὐτῷ καταστραφέντας χαρτοπαίχτας, ἤ-
κουσε τὸν ἀσθενῆ ἥχον τοῦ χρυσοῦ καὶ πά-
ραυτα ἠνιόνησεν ὅτι ἦτο πλέον κατεστραμ-
μένος, ἀποολῶς. Καὶ ἐν ἀκαρεῖ ἀνεμνή-
σθη ὅτι ἐντὸς συρταρίου τινὸς τῆς σκευο-
θήκης του ὑπῆρχον τὰ στρατιωτικὰ πιστό-
λια τοῦ πατρός του, στρατηγοῦ Δὲ Χέμ,
ἅτινα ὁ μικροῦ ἔφρες κατὰ τὴν ἐφο-
δὸν τῆς Ζααθα Καταβλήθεις δὲ ὑπὸ τῆς
ἀυπνίας καὶ τῶν ἡθικῶν ἀλγηδόνων, ἀπε-
καιμήθη βαθέως.

Ὅτε ἐξύπνησεν, ἔρριψε βλέμμα γοργὸν
ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ ὑπάρχοντος ἐκκρεμοῦς καὶ
ἠνιόνησεν ὅτι ἐκοιμήθη πλέον τῆς ἡμισείας
ὥρας· εἶτα δὲ ἠσθάνθη ὅτι εἶχεν ἀνάγκην
νὰ ἀναπνεύσῃ τὸν καθαρὸν τῆς νυκτὸς ἀέρα.
Ὁ δεικτὴς τοῦ ὥρολογίου ἐδείκνυνεν ἀκρι-
βῶς μεσονύκτιον παρὰ τέταρτον. Ἀλλὰ
μόλις ἠγέρθη χασμώμενος καὶ ἐντείνων
τοὺς βραχίονάς του, ἀνελογίσθη ὅτι ἡ ἐ-
σπέρα ἐκεῖνη ἦτο ἡ τῶν Χριστουγέννων καὶ
τότε μόνον ἀνεμνήσθη τῆς παιδικῆς του
ἡλικίας, καθ' ἣν, πρὶν ἢ κατακλιθῆ, ἔθε-
τεν ὑπὸ τὴν κλίνην του τὰ καινουργῆ ὑπο-
δήματά του.

Κατ' ἐκεῖνην τὴν στιγμὴν ὁ γέρω-Δρόν-
σκη, διαβόητος χαρτοπαίχτης, φέρων
τὸν νυκτικὸν ἐπενδύτην του, ἐπλησίασε
πρὸς τὸν Λουκιανὸν καὶ τῷ εἶπε χαμηλο-
φῶνως.

— Ἀκουσε· δάνεισέ μου ἓνα πεντάφραγ-
κον καὶ δὲν θὰ χάσης. Εἶνε δύο ἡμέραι
ὅπου δὲν ἔκαμα βῆμα ἀπὸ ἐδῶ καὶ μολα-
ταῦτα δὲν εἶδα νὰ κερδίσῃ ἡ Ντάμα...
Περιγέλασέ με ὅσον θέλεις· ἀλλὰ στοιχη-
ματίζω ὅτι, θέλεις ὅτι, ἕως ὅτου νὰ ση-
μάνῃ τὸ μεσονύκτιον, ἡ Ντάμα χωρὶς ἄλλο
θὰ κερδίσῃ.

Ὁ Λουκιανὸς Δὲ Χέμ ὕψωσε τοὺς ὤ-
μους, ἔστρεψεν αὐτῷ τὰ νῶτα ἀποτόμως
καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸν πρόδομον· λαβὼν δὲ
τὸν πῖλόν του καὶ τὸ ἐπανωφόριόν του,
κατέβη τὴν κλίμακα μετὰ ταχύτητος ἀν-
θρώπου προσβληθέντος ὑπὸ πυρετοῦ.

Πρὸ τεσσάρων ὥρῶν ὁ Λουκιανὸς εἶχε
κλεισθῆ ἐντὸς τοῦ χαρτοπαίγνιου ἐκεῖνου.
Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἡ χιὼν ἐπι-
πτε κατὰ νιφάδας καὶ αἱ ὁδοὶ τῶν Παρι-
σίων εἶχον καταστῆ καταλεινοί. Σκότος
βαθὺ ἐπεκαλύπτε τὸν ὀρίζοντα.

Ὁ Λουκιανὸς ἔτρεμεν ἐκ τοῦ ψύχους
καὶ ἤρξατο τρέχων δρομαίως καὶ ἀναπολῶν
πάντοτε τὰ ἐν τῷ συρταρίῳ τῆς σκευοθή-
κης του πιστόλια. Ἀλλ' αἶφνης ἔστη ἀπο-
τόμως ἀπέναντι φοβεροῦ θεάματος.

Ἐπὶ τινὸς λιθίνου ἐδωλίου, εὐρισκομέ-
νου παρὰ τὴν θύραν ξενοδοχείου τινός, ἐ-
κάθητο ἐξάετις περίπου παιδίσκη, ρακέν-
δυτος καὶ τρέμουσα ἐκ τοῦ ψύχους. Τὴν
κεφαλὴν ἔχουσα ἠρεισμένην ἐπὶ τοῦ τοίχου,
ἡ δυστυχὴς ἐφαίνετο ὅτι ἐκοιμάτο, ἐνῶ
τὸ ἐν τῶν κατεσχισμένων ὑποδημάτων
τῆς εἶχεν ἐξέλθει τῶν ποδῶν τῆς.

Πρὸ τοιοῦτου σπαραξικαρδίου θεάματος
ὁ Λουκιανὸς ἔθηκε μηχανικῶς τὴν χεῖρα
ἐν τῷ θυλακίῳ του. Ἀλλὰ πάραυτα ἀνε-
λογίσθη τὴν ἀθλίαν του θέσιν.

Οὐχ ἦττον, ὥς ἐξ ἄνωτέρου ἐνστίκτου
ὠθούμενος, ἐπλησίασε πρὸς τὸ ἀθῶον ἐ-
κεῖνο πλάσμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ πα-
ραλάβῃ αὐτὸ μετ' ἑαυτοῦ καὶ νὰ τῷ προσ-
φέρῃ ἄσυλον κατὰ τὴν νύκτα ἐκεῖνην, ὅτε
ἐπὶ τῆς λείας καὶ ἀπαστραπτούσης χιόνος
καὶ πλησίον τοῦ κατεσχισμένου ὑποδή-
ματός του, διέκρινε πρᾶγμα τὴν λάμπον.

Ἐκυψε περιέργως ἐπ' αὐτοῦ καὶ παρε-
τήρησεν αὐτό.

Ἦτο ἐν χρυσοῦν λουδοβίκειον.

Φιλεύσπλαγχνὸς τις ἀναμφιβόλως κυ-
ρία εἶχε διέλθει ἐκεῖθεν κατὰ τὴν νύκτα
ἐκείνην τῶν Χριστουγέννων καὶ ἔθηκεν ἐ-
πιτηδεῖως ἐπὶ τοῦ ὑποδήματος τῆς ἐπαί-
τιδος τὴν μεγαλόδωρον αὐτῆς ἐλεημο-
σύνην.

Ἐν λουδοβίκειον ! Ἦτο ἱκαναὶ ἡμέραι
ἀναπαύσεως καὶ πλούτου διὰ τὴν ἐπαί-
τιδα.

Ὁ Λουκιανὸς ἔμελλε νὰ ἐξυπνίσῃ αὐ-
τὴν, ὅπως τὴν εἰδοποίησεν περὶ τούτου, ὅτε
αἶφνης ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ
ἀρχαίου παίκτου, ψιθυρίζουσιν εἰς τὸ οὖς
του.

— Εἶνε δύο ἡμέραι ὅπου δὲν ἔκαμα
βῆμα ἀπὸ ἐδῶ καὶ μολαταῦτα δὲν εἶδα νὰ
κερδίσῃ ἡ Ντάμα... Στοιχηματίζω ὅτι
θέλεις ὅτι, ἕως ὅτου νὰ σημάνῃ τὸ με-
σονύκτιον, ἡ Ντάμα χωρὶς ἄλλο θὰ κερ-
δίσῃ.

Καὶ τότε ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος εἰκοσιτε-
τραετὴς νέος, ὁ καταγόμενος ἐξ ἐντίμου
καὶ διακεκριμένης οἰκογενείας, ὁ οὐδέποτε
διαπράξας ἄτιμόν τινα πράξιν, συνέλαβε
τρομερὰν ἰδέαν... Καὶ ἀφοῦ δι' ἐνὸς
βλέμματος ἐβεβαιώθη ὅτι ἦτο μόνος ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἐκεῖνῃ ὁδῷ, κλίνας τὸ γόνυ, ἔτεινε
μετὰ προφυλάξεως τὴν τρέμουσαν χεῖρά
του καὶ... ἔκλεψε τὸ λουδοβίκειον !

Εἶτα δέ, τρέχων δρομαίως, ἐπανῆλθεν
εἰς τὸ χαρτοπαίγιον, ἀνέβη πηδῶν τὴν
κλίμακα, ὠθησε διὰ τῆς χειρὸς του τὴν
θύραν τῆς κατηραμένης αἰθούσης ἀκριβῶς
καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ὥρολόγιον ἐσήμεινε
τὸ μεσονύκτιον, ἐπλησίασε πρὸς τὴν τρά-
πεζαν, ἔρριψε τὸ χρυσοῦν νόμισμα ἐπὶ
τοῦ πρασίνου τάπητος καὶ ἐφώνησεν·

— Ὁλόκληρον εἰς τὴν Ντάμα.

Βαθεῖα σιγὴ ἐπεκράτει ἐν τῇ αἰθούσῃ.

— Ἄσος χάνει καὶ Ντάμα κερδίζει,
ἠκούσθη μετ' ὀλίγον τραχεῖά τις φωνή.

— Πηγαίνω πάρολι, ἀνέκραξεν ἐκτὸς
ἐαυτοῦ ὁ Λουκιανός.

— Ρήγας χάνει καὶ Ντάμα κερδίζει, ἡ-
κούσθη καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον ἡ αὐτὴ
φωνή.

Οὕτως ἐξηκολούθησε παίζων ὁ Λουκια-
νὸς μετὰ τῆς αὐτῆς τόλμης καὶ μετὰ τῆς
αὐτῆς πάντοτε ἐπιτυχίας κερδίζων.

Μετὰ ἐν περίπου τέταρτον εἶχε σωρεύ-